

Előfizetési árak:	
Egész évre	5 let. — Kr.
Fel évre	2 — 50
Negyed évre	1 — 30
Néptanítóknek egész évre	4 —
Egyes szám ára	10 —
Hirdetési díjak:	
Háromhásas petit sor	8 Kr.
Nyitványban soronként	15 —
Bélyeg minden beiktatásáért	30 —

B A J A

vegyes tartalmu hetiközöny.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztői iroda, bőve a lap szellemi részét illető küldemények intézendők: Haynald utca, régi posta épület. Leveleink csak bérmentesen fogadjatnak el. Kéziratok nem adnak vissza.
Kiadóhivatal: Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bódog-tér, Scheiber-féle ház.)

Baja város törvényhatóságának

1878. febr. 13-án tartott

k ö z g y ű l é s e.

A mátszázi földek bérbeadását iránt a gazdasági szakosztály, és városi tanács eltérő nézete feletti vitaközös.

Dr. Ivánovits Pál úr a tanács által felhozott indokokat oly fontosknak, és oly érdekesnek tartja, hogy az ezek szerinti válságos helyzetben kísérleteket tenni csakugyan nem tanácsos, hagyjunk fel úgymond most a majorsággal, s pártolja a tanács előterjesztését.

Latinovics Gábor úr úgy van meggyőződve, hogy úgy a gazdasági szakosztály, mint a tanács a maga nézete szerinti előterjesztésben onnan indult ki, hogy a város jólétét előmozdítsa, de lehet hogy egyik vagy másik a maga számításában téved, azért hogy a két vélemény között alaposan itéljen le, javallja, hogy pontonként tárgyalassanak, és győzzön a jobb.

Szöhrer Antal úr a gazdasági szakosztály javallatát hajlandó volna elfogadni, mert maga is óhajta, hogy a mostani mód szerinti rabló gazdasáznak vége vetessék, de csak úgy pártolhatná a gazdasági szakosztály javallatát, ha az valamely jövedelmi főrást tudna kimutatni, mely által azon hiány, mely a javallott új rendszer életbevitelével egy időre beállana, kipótolhatnék, mivel azonban ilyen jövedelmi forrás nem mutatkozik, azért szinte a tanács véleményéhez járul.

Polgármester úr mindazt a mi a gazdasági szakosztály javallatában a majorsági kezelés behozatala mellett oeconomicus tekintetben felhozatik, helyesnek elismeri.

Áll továbbá ez, hogy minden nemzedéknek kötelessége a vagyonát az utókornak csonkítatlan átadni, s nem szabad azt annak hátrányára kiszorolni, de a kérdés vagyunk-e oly helyzetben hogy az utókor javára most hozunk áldozatot, — nem hozunk-e az utókorok most is elég áldozatot a vagyoneon fekvő terheknek törlesztéséért? — Tíz év múlva tagadhatlan, hogy a bérlet lejártával a város jobb földeket nyerne

viszsa, de tíz év múlva nem lesz arra szükség, hogy a város ennek hiánya miatt jövedelmei és kiadásai tekintetében — úgy mint most — aggodalmaskodjék, mert addig az osztrák nemzeti banknál tartozását már leróvta.

De most midőn a városnak az a feladata, hogy óriási kiadásaival szemben a jövedelmét ne apassza, hanem szaporítsa, a gazd. szakosztály javaslatát, mely által jobb jövő kilátásában a mostani jövedelem apaszatnék, nem tartja elfogadhatónak.

De ha most, midőn a pénzügyi helyzet követeleményei előtt állunk, nem adunk is helyt a gazd. szakosztály javaslatának azért a jobb gazdasági rendszer elől végképen nem zárkozunk el, mert hiszen ha néhány év alatt a gazdasági viszonyok javulnak, ha ennek folytán a földeletről négy nagyobb verseny mutatkozik, akkor a gazdasági szakosztály javaslatát legjobb ideje lesz felkarolni, de most a jövőnek melynek ügyis elegendő áldozunk, nagyobb áldozatot nem hozhatunk.

Paukovicz Ernő úr gazdasági szakosztály elnöke. — Nem a jelenről, van — úgymond — szó, hanem a jövőről, ha most lemondunk a majorsági gazdasátról, mely tíz évre jövedelmet biztosít, és folytatjuk a mostani rabló gazdaságot, lehet, hogy a város ezen kizsárolt földekért jövőben holdanként 4 forintot sem fog hajtani, ki fogja akkor a város jövedelmében e hiányt helyreállítani.

Ezelőtt is tétettek ajánlatok majorsági kezelés melletti bérletre, még pedig a város oly tehető polgárja által, minő Weidinger Salamon úr ki 11 1/2 forintot kötelezett holdjától a mi négy részen fekvő holdak után 46 forintot tesz ki, mert a majorilag kezelt földeket egy kell venni, hogy ott a bérlo az egész területtel, — ugar vagy nem ugar — egyiránt fizeti a hasznóbért, míg a mostani bér-rendt szerént az ugartól misem fiztetetik. — Sokat lehetne mondani minden egyes pontra, de erre az idő sem elégseges, annyit azonban bizonyos, hogy a majorsági gazdaságat magát a föld nominal értékét is emeli. A gazd. szakosztály nem az épületek értékét tekintette, nem is ezt számította a város nyereségének, hanem azt tartotta s em előtt, hogy a ma-

jorsági épületek, melyekben a gazdasági barmok után trágyát kaphatni, a földek gyenge részeire trágyát szolgáltatassanak, és végre a majorsági gazdaságot végrehajtsák. — Mert hiszen ha a trágya az égből hullana, akkor senki sem építene. — Ha a szőlőt valaki biztosítaná, hogy a most elért hasznóbér megmarad, úgy még tudna nyugodni, de a rabló gazdaságot melletti névesre kiállítás, mert a paraszt is csak egy árny bérlő ki a földeket, és ha rossz évek fordulnak elő, jövőre odább áll, a város pedig ki van téve a legnagyobb viszontagságoknak.

(Vége köv.)

Meghívás

az Arad-hegyaljai borvásárra

Tartatik: Aradon, 1878. márcz. hó 16, 17, és 18-án.

(Vége.)

A magyaráin kívül az aradi-hegyaljai egész sorával dicsekedhetik a jó minőségű fehér boroknak, mert kezdve Mokráról, Pankotán, Muszkán, Galán, Világoson, Kuvinban, Kovaszinczon, Gyorokon, és Radnán azok évenként nagy mennyiségben természetnek.

A vörös borok közt legelől a ménesi asszu és ménesi vörös bor említendők, melyek jelességet közelebről jelezni szükségtelen, mert azok a maguk nemében ép úgy királyi tekintélynek örvénynek, mint a finomabb fehér borok közt a tokaji. Ezen vörös borok különösen finom, enyhe fűszeres és illatos zamatok, bő czukor és villas tartalmuknál fogva párukat riktikják, és gyógyászati célokra különösen az üdülők erejének gyarapítására nézve kitünők.

Jeles vörös bor termeltetik továbbá nagyobb mennyiségben még Kuvinban, Gyorokon, Paulison és Baraczkán, Arzonkivül riesling, csemege, szalma és egyéb borok is nagy készletével rendelkeznek a vidék.

Mindezen borok termelői nagyjórészt Arad szab. kir. városában laknak, az összes borkereskedés itt van központositva, mi annál könnyebben

A »Baja« tárcája.

NÉZD MI . . .

Nézd mi szép az esti csillag
Hogy ha méla fényben ég: —
S félve vérvé rátakarja
Bíborfátyolát az ég. —

Nézd mi szép a kert virága
Hogy ha álma szárnnya kel:
S rá a hajnal rózsánya
Csókra csókot hint lehel

Ég ölen virág a csillag
Csillag földön a virág, —
Ég virága, föld csillaga —
Két szemembe mentek át. —

Bruk Ármin.

A comunismus és következményei.

— Humoreszk —

Írta: Tauber Róbert.

Én vagyok az a semmi, a melyből minden válnak: minster, tanár, hivatalnok, honatya, népnevelés jöjjön el országot" szavalója. — sőt pergyártó is; ki, miután rőfos ügyvéli számlákban raktam le azon ház alapját, melynek második emeletéből nézek most pipázgatva alá, elvből szidalmazom a kormányt, szívok szű dohányt és . . . nem fizetem adómat.

Justinian császár egy bogarának köszönöm létemet; ez uralkodó ellentétben a többiekkel tudományos gárdát akart maga körül csoportosítani és codexben írta le életmetszábaírait.

Ósapámról kellő tisztelettel szólok mindenkit és tölem telhetőleg kerülöm azon templomokat, hol tanait hirdetik.

Az ifjúkor betegsége az érettségi vizsga, a férfikoré (hoesánat hölgyeim!) a násülés, az aggkoré a zar alatt levő tárcza. Az utóbbi kettőről — hála geniussomnak —! mit sem tudok még, az első hosszú símlődés után szerencsésen átesem.

Es nem zengjen nekem többé költő azon örömről, mely szívét eltölti ha a fűj pitypalatya író asztala megül elbujva észreveszi, hogy künn már minden zöld, hogy míg ő itt szobában dicsőíti a tavaszt ezer fa, virág, zenéz illatozva, dalolva hirdeti a tavasznak a földdel való egybekelését.

És ne szoljon nekem senki azon gyönyörrel, mely a szerelmes borbát majd kifurja ha az eszménykép végre jönak látta az „igent“ elfuvalni és fő fájó térének megengedheti ismét a természetes helyzetbe való visszatérést.

És ne említs nekem senki azon rajongó lelkesülést, mely Corregio lelkén gyult ki midőn tehetőségének tudatára jutott, mely tudatnak az örök emlékezetes „Anche io son pittore“-ban adott kifejezést.

Tavaszon is eljött, térdem is megfájdult, eszményképem is elshajította az „igent“ — de mi volt mindez azon örömhöz képest: mely lelkemt rezegett, midőn elmondhattam: Anche io son jogaszio! Én is jogász vagyok!

A deák ha busul iszik — ha nagyon busul nagyot iszik.

Nagyon busultunk mi ketten: én és Soma barátom. Ki minket a legvadabbul borzolt hajjal, ráncokba szedett homlokka lát az asztal körül ülni, aligha nem azon gondolatra jut, hogy a kerlehetlen sors — melyről oly szépen zeng Homer — holmi consilium elé idéző pedullus alakjában köszöntött be hozzánk.

De helyesen eszelekiz — bar ki légyen is — ha e gondolatját nem hangoztatja. Mert kérdem önmógt: Mi köze hozzánk, kik már 30 óraja hogy érettségöt tettünk, a tanári zsarnokság azon eszközeinek melynek neve p. e. d. e. l. u. s. ?

Én és Soma barátom verszemet kapva — tekin

történhetett, mert nincs az országban vidéki város mely annyi közlekedési eszközökkel rendelkezék, mint Arad, mely jelenleg négy vaspálya érintkezési pontját képezi, s az arad-hegalyja helységei közül Pankotán, Világoson, Gyorokon, Paulison és Radnán rendes vasuti állomások vannak.

A természet és üzleti segédeszközök minden előnyeivel ol van látva tehát a borvidék, mely jelenleg több kitünő termésű évek borkészletével rendelkezik. A kamara által rendezett borvásárra a legkülönfélébb borok igen nagy mennyiségben lesznek bejelentve, miért az a borkereskedőknek, akár kész vásárlásra, akár a hegyvidék közelebbi megismerésére nézve, igen kedvező alkalomul fog szolgálni.

A kamara által tavaly ápril hóban rendezett borvásárra 102 termelő részéről több mint 40,000 hektoliter különféle bor volt bejelentve.

Az idei borvásár alkalmával egyszersmind megengedtetik, hogy magyar és osztrák iparosok borászati eszközöket is kiállíthassanak, mi reájuk nézve annyiban hasznossal járhat, amennyiben gyártmányaitkat itt nagyobb érdekelt közönségnek mutathatják be.

Alolirt kereskedelmi és iparkamara eunélfogva azon felszólítást intézi a bel- és külföld t. ez. borkereskedőihez és borforgasztó közönségéhez, hogy az általa rendezendő f. évi márczius hó 16. 17. és 18. napjain tartandó arad-hegalyjai borvásárt meglátogattai sziveskedjenek.

A kamara irodája (főter színházi bér-épület északi rész I. emelet) minden a borvásárra vonatkozó felszólításoknak községgel eleget teend és a szükséges felvilágosításokat a legrovidebb idő alatt megadandja.

Arad, 1878. január hó végén.

Az aradi kereskedelmi- és iparkamara:

Deutsch Bernath s. k. Dr. Gaal Jenő s. k.
elnök. kam. titkár.

Fővárosi levél.

(Folytatás és vége)

Budapest, 1878. febr. hóban

Zürzavaros állapotok áltak be Szigligeti halálával a nemzeti színháznál. A kéz, mely sokszor a rosszallástól megsértve de mindig maga módja szerint helyesen — kormányza a járművet, elbocsátotta a kormány rudat. Csak most látják be mit vesztettek ott is benne: kapkodnak, fűhöz-fához nyulnak — de a rend csak nem akar helyre állni. Experimentálásra adják magukat: a régi tagokat elbocsátják (Lásd Benedek) ujakat szerződhetnek, kikről nagyteljes igényekellen kívül mitssem ismer a közönség.

tünk a szoba minden zege-zugába' keresni a boldogtalant ki mely gondolkozásunk közepett falra festi az ijesztő rém képét.

Jaj neki t. i. annak a ki a pedellus nevet említette!

Az nem volt biz más nevető aren, vig tekintetű ifjúnak.

A mi közös barátunk Gábris olyan gyerek, hogy saját árnyékától nem ijed meg és bir anyai furtanggal mennyiből iskolakerülésen kívül más illendőbb dolgokra is jut valami.

"Te is fiam Gábris!" tört ki belőlem a méltatlankodás szoronyitkó hangja — "nem elég tehát hogy gyászlehelő borítja Hunia fiainak eget, hogy földig tiport minket a balsors — még azzal is bántasz még, hogy a nemrég megtört zsarnokság sötét emlékét hivat bántatos lelkünk egére.

Gábris megrázkódott e dagályos szózuhatag hallatára, miként gazdasszonyom pudlja szokott vízi kirándulások után.

Bámulatos hidegvérrel vette le a fali állványon nyugtázódó pipák egyikét, megtönte az asztalon álló dobozból. Mely munkáját avval tetévén, hogy gyufa segélyével az egészből füstgyárt csinált, végre megszólalt újra:

"Nos hát mi a baj?"

Soma a lehorgászott fővel bámult a földre, én égfelé emelt szemekkel vágtam torz pótakat és tölem

A népszínháznak legujabb halottja „a csirkefogó“, népies zamatu kovalyák három legrövidebbben, senkiben sem keltette a részvét érzését.

Lukácsy jobbat is irt már ennél, de rosszabbat egy hamarában nem — mi nagy szó ha tekintetbe vesszük, mily nagy hajlandósága az utóbbira.

Izlelőül szolgáljon e kis törvényszéki jelenet, mely tudtommal semmiféle közönyben sem jelent meg, mégis megérdemli, hogy a feledéstől elvonassék.

O, a férj, piciny ember, ki testes neje mellett felkiáltó jel mellé állított veszőcskének tetszik. Hangja kelő fuvalat, míg a kedves borda Jupiterion hangjain dörög a szótját. Modora félnék leánykájáé, míg a gyöngemem képviselője dragonyos káplár szobrának szolgálhatna mintául. És e férj azzal vádolatik, hogy ártatlan nejét elpáholta — igen! elpáholta volna.

A bíró elvélvő a szokásos formalitásokat és a női felszólítja, hogy adja elő vádját. Nevezük ez összeálló párt B. urnak és asszonyának.

B. asszony: Lehetségesnek tartja a nagyratisztelt törvényszék, hogy ez apró cseprű ember az én férjem?

B. ur: Kérlek Malesikám...

B. asszony: Hallgasson uram, megvonom öntől a szót!

B. ur: Igen kedvesem... de...

B. asszony: Özvegy valék, gyászoló özvegy, midőn a kis szörnyeteg megkérte kezemet. Én feláldoztam neki szabadságomat, magamra veszem házának gondozását — és ime mi a jutalmam? Ezen kis szörnyeteg...

B. ur: Kérlek Malesikám...

B. asszony: Csit! Ezen kis szörnyeteg zsarnokoskodni kezd, életmet keseríti, könyárba fullasztja ifjuságom napjait...

B. ur: De Malesikám, az égre kérek...

B. asszony: Elég régen hallgatok, elég régen fojtom magamba a keserv fájdalmas érzetet. Nem! tovább nem tűröm, nem szenvedem mi vérem háborgó tengerként korbácsolja.

B. ur: Malesikám az égre kérek... kezdedt csokolom...

A bíró: Asszonyom adja elő panaszát!

B. asszony: Ezen gonosztevő kezét emelt ellenem.

B. ur: Ah! tisztelt törvényszék lehetségesnek tartja ön ezt; hisz oly kicsiny vagyok, hogy fel sem érek nőmög.

B. asszony: Jó szerencsére! mert e szerencsés körülmény nélkül megölt volna. Mert kitélik tőle!... oly szörnyeteg. Mégis asztalra fel tudott állni, hogy engem nitsem sejtő áldozat felpofozzon.

telhető arjátékkal iparkodtam illusztrálni azon nagy balsors elbeszélését, mely reánk nehezült:

„Oh! a fatum! A fatum!“

Nem hiába zeng róla Homer; nem üres phrasis az!

Halljad a legszörnyűbbet, minek megindolása folytán serdülő bajuszunk minden szála ég felé berzenkedik, halljad a legirtózatostbat:

Ma este ré de ákbál; nékem és Somanak pedig lecsak egy a fekete nadragunk!

„De ne röhög már Gábris! — mondá Soma, kit nem csak azért neveztek „túzesnek“ mivel örökös szegényipir borult fejére — „ne röhög! mert biz Istent mind tiz körömmel neki megyek csallia szemeidnek!“

„És te tehetnéd azt Soma? — kérdé vajlágyságu hangon Gábor. — „Elesülhatnád az én arcomat, melynek felső emeletében — tudósok „agnak“ is nevezik — ép most forrong gondolatok tömege, és valamennyinek az a célja: miként lehetne rajtatok segíteni?“

„Gábor! édes Gábris! nagy szellem! Columbus feltámadt benned! — csak segíts rajtnak; hisz rég mondtam, hogy dicső fő vagy!“ így hangzék korusban.

„A tudományval való foglalkozás érleli bennem

A bíró: Igaz-e, hogy nejét megverte?

B. ur: Ah! tisztelt törvényszék esküszöm ma történt először, pedig már tíz éve hogy együtt küzdünk az élet harcát. És aztán... nem is neki kellene panaszt emelni... egy pofon miatt!... Hályszor kaptam én tőle és még sem futottam törvényhez.

B. asszony: Szégyelje magát uram; nem féríhez méltó tény gyöngye nót bántalmazni!

B. ur: De hisz tudod Malesikám, hogy erősebb vagy nálam.

B. asszony: Az csak a természet szépsége és nem bizonyít egyebet mint hogy néked kellene engedelmessékedni.

B. ur: Esküszöm néked Malesikám, hogy ugy leend ezentul, csak most bocsás meg!

B. asszony: Megbocsátok! megbocsátok! (a bíróhoz fordulva) Már meg kell neki bocsátanom, oly kedves a rossz ember!

A bíró elbocsátja a kibékült házasságot; B. asszony büszkén lépdel előre míg B. ur leforrázott pudlójára sompolyog utána.

Vajjon milyen lehetett azon fájdalom kiáltás, melyet goniusa egybekelésük napján hallattott?

Tautner Robert.

Levelezés.

Zenta, 1878. február hóban.

Zenta város törvényhatóságának f. é. febr. hó 7-én tartott közgyűlésén oly örömdetes esemény fordult elő, mely megérdemli, hogy a „Baja“ igen tisztelt olvasó közönségével is megismertessék.

Mielőtt azonban magára a tényre áttérnék, hogy az teljesen megérthető legyen, az esemény forrásához fordulok.

Zentán 1860 előtt volt négy elemi iskola négy tanítóval. A város értelmisége még a hatvanas években belátta, hogy a népnevelés a lehetőleg legrosszabb állapotban van, és a mulasztásokat szívvel-lelélekkel helyreírtani határozta. Zenta város közönsége azon szerencsés helyzetben van, hogy az egyesek legcsekélyebb megterhelhetése nélkül a városi közigazgatás fedezheti minden kiadásait. Es ezen körülmény fejt meg azon óriás emelkedést, melyet városunk a közoktatás terén mai nap fölmutathat. Jelenleg ugyanis magában a városban van 14 községi elemi iskola 23 osztályal, két kisedzővő, két osztályu polg. leányiskola, 4 oszt. gymnasium, a város határában 9 tanayi iskola. A községi iskolák tanító testülete 38 tagból áll. Azonfölül a görög n. e. hitfelekezett tanítóit is a városi közpöntartárból fizettetik. Alig van város széles Magyarországon, hol 15 év alatt a tanítók száma megtízszerezedett volna, mint Zentán történt. Közoktatási célzra tizenkét körülbelül 30,000 ftt fordítatik. Ha számításba

a nagy eszméket — kezdé fontoskodó arcaat Gábris — a phisika azt tanítja, hogy két test egy és ugyanazon időben nem érhet el egy térben, lásd Pisko természetana, I. lap 1...

„Ugyan mire való ez a szokatlanos türelmetlenkedék Soma — hisz ezeket jól tudom és épen-séggel nem szocutam böles magyarázatodra csak tennelpelett „puskázmat“ ki a vizsga alkalmával a tankönyvből.“

„Ha tehát — folytatá zavartalanul Gábor be van befolyvítva, hogy két egyéniség, egy fekete nadraggal felügyerve, egy időben nem mehet bárn, ebből még nem következik, hogy felváltva, vagy is helyesebben mondva egymásutánban nem jelenhetnek meg a mulatságban.“

Igazán, ez nagy eszme! Nagy önzetlenség tanujelét adom, midőn elismerem hogy mi ketten — én és Soma — hámuntunk a genialis felfalódára, miként azt egy bizonyos négylábu az új kapunál szemben tenni szokta.

Lassanként azonban kigyuladt agyvelünk hamu alatt szunyadó szikrája és határtalan volt a lelkesedés, melyvel az eszmét felkaroltuk.

„Isten engem Gábor mondek lelkesülten — ez a gondolat nagyszerű! Sajnálom, hogy oly csekély beunem a költői teltség, miszerint nem is önkékelhetők érte illendően meg.“

Legkitünőbb gyógyhatásu
MAGYAR ÉDES MUSTÁR
Fácza nyi Ármin

Gyógyszerész-től Budapesten, X. kerület Kőbányán.

Ezen gyógyszerileg készített **mustár** különbözik minden eddig ismert mustároktól azáltal, hogy nemcsak a husnemű ételek használatánál legjobb s legköllemetesebb élvezetet nyújt; — hanem egyszersmind, mint a legkitünőbb s legjobb hatásúnak bebizonyult **öv- és gyógyszer** is. Nevezetesen a rossz étvágnál, az ételek gyonge emésztésénél és onnan eredő savanyú felbőgösésnél, s szorulásoknál, valamint az idült esznál, makacs váltóláz után és scorbutnál. **Kiválólag** pedig az **idült gyomorhurutnál** fölülmulhatlan gyógyhatásu szer, amely a gyomorban lerakodott nagy mennyiségű nyálkát, a mely az emésztést hátráltatja, felolvasztván, azt egészen a gyomorból eltávolítja, és annak további képződését megakadályozza; a gyomorban és a belekben kellő és kellemes meleget előidézvén, ezek után a hurut is végképen elmarad; — ugyiszinte az ugynevezett szármár és fulladozó hurutnál (Schleim asthma), valamint a gyomor és a mellelyhalkósodásnál, és az aranyérbén szenvedőknek legjobban ajánlható.

Ara 1 nagy üvegnök 1 frt, kis üvegnök 50 kr. postán szállítva a csomagolás külön számítatik. Kapható a készítőnél **Fácza nyi Ármin** gyógyszerésznél **Budapest Kőbányán**. Ismétlődők kedvező százelékekben részesülnek.

A gyomorhurut ellen legbiztosabb gyógyszer.
Tekintetes **Fácza nyi Ármin** gyógyszerész urnak Budapest-Kőbányán.

Örömmel tudostom önt, hogy a múlt december elején nekem megküldött gyógyhatásu mustárjának három heti használata után, a szenvedett gyomorhurutól teljesen meg szabadultam, miért is önnök íszinte hála-köszönettel vagyok; kívántam uraságotat ismételve megkérni, miszerint nekem most ismét abból a jó mustártól három üveggel mielőbb pósta-utánvételt mellettl küldeni sziveskednék. Tisztelettel maradok. — Besztercebányán 1878. január 18-án. Ripely Autónia s. k.

Tekintetes **Fácza nyi Ármin** gyógyszerész urnak Budapest-Kőbányán Tiszteftl gyógyszerész ur!

Kérem legyen szives postafordultával kitűadó **gyógyhatásu édes mustárjából** még öt nagy üveggel utánvét mellettl részemre küldeni. Az eddigi két üvegnök már is igen jó hatása van, mert a gyomorhurutól tisztulni kezdek. Teljes tisztelettel — Detk u. p. Ludas, Helyesmege, 1878. január 16-án Cserha József s. k.

A t. cz. közönség különös figyelmébe ajánlatik még, **Fácza nyi Ármin** gyógyszerésztől föltalált és cs. kir. kizár. szabadalmazott.

„Fogpapir,“

a mely valamint a fogfájást, ugy a csuzos lejtűfájdalmat, arcz és fülszagatást rögtön megszünteti. Ara egy egész csomagnak 1 frt, egy fél csomag 50 kr. postán szállítva 10 kral föbb. — Kapható a föltalálónál **Fácza nyi Ármin** gyógyszerésznél **Budapest, Kőbányán**.

Tekintetes **Fácza nyi Ármin** gyógyszerész urnak Budapest-Kőbányán.

E soraim vételénél fogva tisztelettel kérem sziveskedjék pósta-utánvételt mellettl, czimem alatt **Mező-Berénybe** két csomag fogpapirt mielőbb megküldeni, nehogy a fogpapir hiánya miatt, még sokáig kelesen az igen is kiálhatlan fogfájást túrnom; mert tudom, hogy annak megérkezte előtt csak is a hideg vas menthet fel, — de hatásosabbat a fogpapirtól nem ismerek, — melyért óhajtom is, hogy a gyógyszerész urat mint azon esalhatlan gyógyhatásu fogpapir föltalálóját, az isteni gondviselés még sokáig a szenvedő emberiség javára öttese; — azt kívánja háladatos tisztelője — Mező-Berény.

Holtzer István s. k. (tiszttartó.)

3-6

Lak-változtatás.

Van szerencsém a nagyértémit közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint az addig kis-csá-voly 52. sz. a. létezett

ács üzletemet

Haynald-utca, honvél kaszárnya és méntelep kö-zött az ugynevezett **ács-téren** lévő házama helyeztem át.

Baja, 1878. évi február havában.

Teljes tisztelettel

Móder György,

ács- és építkezési vállalkozó.

1-6

MATTONI

BUDAÍ KIRÁLY KESERÜVIZÉT

a bel- és külföldi első orvosi tekintélyek megrögött **nehéz székelési bajokra** és minden ebből származó betegségre legmelegebben ajánlják.

MATTONI és WILLE cs. k. udj. szállító

a 6 egyesített budai király-keserüviz forrás tulajdonosai: Deák-forrás, Henrik-forrás, Széchenyi-forrás, Hildegard-forrás, Hunyadi Mátyás-forrás, Isván-forrás.

Használati útmutatás gratis.

Budapest, Dorottya utca 6 sz. Raktára Boján:

Herrfeld Jakabnál.

NANAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-főle HÁZ)

elvállal mindennemű

önálló munkák, rőpiratok, táblázatok, körlevelek, esketési-, eljegyzési- és névjegyek, váltók és kötelevények, gyászjelentések, falragaszok sat. izlésteljes és a legjutányosabb áron való elkészítését.

Továbbá ajánlja

dusan berendezett raktárát *számlák-, szállítólevelek-, községi- és egyéb hivatalos nyomtatványokból, bíróságok, ügyvédek és községek számára.*

Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek.

Könyvnyomdamat a **legújabb betűkkel** láttam el. —
Előfizetéseket elfogad a

Előfizetési díj:

„BAJA“
emlí közlőnyre.

Egész évre	—	—	5	frt	—
Fél évre	—	—	2	„	50 kr.
Negyed évre	—	—	1	„	30 „